

צמד'ים

כתב עת לשירה רבת-תרבותית

גיליון 13

13

רפאל אזרן
חגית בת-אליעזר
שמואל מוניץ
סביון
נזאר קבאני
ויקטוריה קופצ'ין-אואי
אסתר שטוב

יולי 2021, מנחם אב ה'תשפ"א

אנחנו שמחים להציג בפניכם גיליון רבת-תרבותי ורב-לשוני נוסף של צמדים. אנחנו מגישים הפעם, כבעבר, מגוון של שירים ותרגומם לשפות שונות: לאנגלית, גרמנית, יפנית, ספרדית, ערבית, פולנית ורוסית

תודה לכל הכותבים ולכל המתרגמים שמאפשרים לנו להביא את השירה העברית לאוהבי שירה דוברי שפות אחרות. קיבלנו מכם צמדים רבים במגוון שפות, אותם נפרסם גם בגיליונות הבאים.

קריאה מהנה,
עדנה אפק ואליין דיין

נפתח את הגיליון בשירה של עדנה אפק, אותו תרגם לאנגלית Daniel Mayer:

איך יבוא

שלא כמתאגרף
שלא ישחית פני
שיקרמו
עם בוא יחזקאל

שלא כדון קשוט
שלא אנשא ברוח
כשיבואו המלקטים

שלא כארלקינו
שלא אעטה מסכה
כשיבואו אנשי האמת

שלא כרעם
שישחית תפי עורי
שאשמע קריאת הפניקים
העולה מן האישים

שיבוא
כעננה משמכה
כזרוף קליל
חובשים מתירים את כאבי
מותי, מותי
שים ידך בידי
אני שלך
עתה, שלי.

How He Will Come

Not as a pugilist
So as not to mar my face,
So that it will be whole when Ezekiel arrives.
Not as Don Quixote
So I would not wear a mask
When the bone-gatherers come.
Not as Harlequin
So I will not wear a mask
When the truth seekers come.
Not as thunder that might rip my skin drums
So I will not hear the cry of the Phoenix
When it rises from the ashes.

May he come as soft fog,
As light drizzle that gently unties my pains one-by-one .
Death, My Death
Put your hand in mine
I'm yours and now, you're mine.

ניקוד השירים, תרגומם והבעלות על זכויות היוצרים - כל אלה באחריות המשוררים. כתב העת צמדים לא עוסק בניקוד או בתרגום.

"צמדים" הוא כתב עת מקוון המתפרסם אחת לרבעון. בכל גיליון יפורסמו 7 שירים בלבד.

העבודה בכתב העת מתבצעת בהתנדבות מלאה, אי לכך אין לצפות לתגמול כספי כלשהו על פרסום יצירות, לרבות לא לתגמולים כלשהם; בשליחת יצירה לפרסום מאשר היוצר את אפשרות פרסומה בכתב העת, ולא יהיו ליוצר השגות או טענות באשר לפרסום או לאי-פרסום יצירתו בכתב העת.

13

אינני רואה דבר זולתך

אינני חושב

להאבק או למרד באהבתך,

שכן אני וכל שירי

איננו אלא חלק מעבודתך.

הדבר המוזר הוא

שאני מקפז נשים,

אך אינני רואה דבר זולתך.

لَا أَرَى أَحَدًا سِوَاكَ

أَنَا لَا أَفَكِّرُ..

أَنْ أَقَاوِمَ أَوْ أَثُورَ عَلَى هَوَاكِ..

فَأَنَا وَكُلُّ قَصَائِدِي..

مِنْ بَعْضِ مَا صَنَعْتَ يَدَاكِ..

إِنَّ الْعَرَابَةَ كُلَّهَا..

أَتْنِي مَحَاطً بِالنِّسَاءِ..

وَلَا أَرَى أَحَدًا سِوَاكَ..

השיר לקוח מתוך קובץ השירים של קבאני "الحب لا يقف على الضوء الأحمر", אשר ראה אור לראשונה בשנת 1985; قَبَائِي, نزار, "لا أرى أحداً سواك", الحب لا يقف على الضوء الأحمر, الطبعة الجديدة, بيروت: نوفل, دمعة الناشر هاشيت أنطوان, 2015, ص 111.

המשורר הסורי נזאר קבאני (1923-1998) נחשב לאחד המשוררים הבולטים בשירה הערבית בעידן המודרני. הוא מזהה כמשורר הלאומי של סוריה, לצד המשורר אדוניס, ויצירותיו הפכו נכס צאן ברזל בתרבות הערבית המודרנית בכל העולם הערבי. בקרב קוראי שירה ערבית וחוקריה מכונה קבאני "שאער (א)למראה (א)לקח" (שاعر المرأة والحب).

"משורר האיש והאהבה", שכן שיריו מרבים לעסוק באהבה, פמיניזם ונשיות. עם זאת, ניתן למצוא ביצירתו גם עיסוק בנושאים נוספים, ביניהם דת, שפה, לאומיות ערבית כללית ומקומיות ושירים ארס-פואטיים שעוסקים בתהליך היצירה הפנימי והאישי של המשורר.

קבאני מננה עם משוררי ערב בני "הדור החדש", וניכר כי ביצירתו הפואטית הרים תרומה

לקידום "השירה הערבית החופשית", "א(ל)שער (א)לערבי (א)לקח" (الشعر العربي الحر).

הפורצת את כבלי התבנית, הקמה והסגנון השמרניים שנוקטו בשירה הערבית הקלאסית המסורתית.

קבאני שכל את בנו תפוק, אשר מת כתוצאה מהתקף לב בגיל 22, ואת אשתו השנייה והאהובה בלקיס,

אשר נהרגה בפיגוע תופת בבירות בעת מלחמת האזרחים בלבנון בשנת 1981.

אירועים אלה היו מכוננים עבורו, וניתן לומר כי הם השפיעו ביתר שאת על אופי השירה שכתב.

אשר פעמים רבות הייתה בבואה של נסיבות חייו.

девятка

Я правлю местным бусиком
зелененьким удобненьким
холмы прекрасно-Хайфские
в окно мое глядят

волнами как по озеру
кружками плавно двигаюсь
пейзаж зелено-радужный
ласкает душу мне

служу я людям, развожу
они стремительны, спешат
их путь нячертан как стрела
с посадки прямо в пункт

не вижу цель особую
лишь обслужить уверенных
в их побуждении важности
и рада им помочь

קו 9

נוהגת בוסית-שכונתית
ירקרקת, כל כך נוחה
יפי גבעות חיפאיות
נגלה ברחב השמשה

כעל אגם נשאת גלים
סוגרת ים מעגלים
הנוף נפלא, ירוק אדום
כך מתערסלת בחדום

ומשרתת אנשים
נוסעים ליעד, נחפזים
קו תנועתם נמתח כחץ
מהמוצא למטרה

ללא תכלית עצמית מלבד
שליחות שרות של בטוחים
בחשיבות של יעדם
כיף לסייע בעדם

* Примечание: бусик - маленький автобус

* בוסית – מיניבוס, שנקרא בחיפה "שכונתית"

היא

השמש האדמה שוקעת אל תוך ההרים
ציקדות מזמרות את שירת הדמדומים
שלדג מרחף מעל העצים

בקצה הרחוב נשמעות נקישות נעלי הגטה
היא מופיעה כמו תמיד באותה השעה
הנרנן מתעופף עם הרוח, מרמז על בואה כאלו קד לה קדה

פניה מסתרות מתחת למטריית הבמבוק
צלליה מפלסת את דרכה על פני האדמה הלחה
לפתע היא נעצרת להביט בצבעיה האחרונים של השמש
לפני שאלה יעלמו אל מעבר לאפק

עוד כמה צעדים בודדים והיא תעלם אל תוך סמטת הרחוב כלא היתה.

彼女

真っ赤な夕日が山に沈む。
日暮が黄昏の歌を歌う。
かわせみが木の上を飛ぶ。

通りの終わりにぼっくりのカランコロンと言う音が聞こえる。
彼女はいつものように同じ時間に現れる。
のれんは風に舞う。まるでこれから来る彼女のためにお辞儀をするように。

彼女の顔は和傘に隠れている。
彼女の影は濡れた地面に伸びる。
ふと彼女は立ち止まって、地平線の彼方に消える前の、夕日の最後の色を見る。

あと数歩で、彼女がそこにいなかったかのように路地に消えてしまう。

אחד עשר כוכביא

אנחנו מתנשקים במרפסת הקטנה שלי בגרסיה,
את שואלת "לאן אתה מסתכל?"
"אני לא מסתכל, אני כותב שיר", אני משיב
"על מה?"
"עלינו"
לשון רודפת לשון
נוזלים עושים אהבה בבגנו שעומד על מאה שנה
בחיים שכל כלם הסחת דעת אחת גדולה
לרגע קט אחד של כוכבים וחג
היינו יחד.

Las once estrellas

Nos besamos en mi balcón de Gracia
Me preguntas "¿adónde miras?"
"No miro, escribo un poema", respondo
"¿Sobre qué?"
"Sobre nosotros"

Lenguas que se buscan
Fluidos que hacen el amor en un edificio que lleva cien años en pie
En una vida que no es más que una gran distracción
Durante un instante de estrellas y fiesta
Estuvimos juntos.

13

לְטְרִינָה

אסתר שטוב (Ester Stub) כתבה במקור את השיר בפולנית בתקופת השואה. השיר תורגם לעברית בידי אורי אורלב. הוא מופיע במחברת השירים של אסתר שטוב פראקוב - פלאשוב - אושוויץ - ברגן בלזן

Ester Stub

Letryna

Wiek dwudziesty: szczyt postępu!

Letryna, szmaragd ustępliwy

Ten najnowszy wynalazek

Jakże piękny, te obrzęski

Bez ochrony, bez zasłony

Każdy tyłek obnażony

Siedzą sobie panie rzędem

Ciesz wпада kłóś się pedem

Mo i pyta się co chwile:

Przepraszam pani na ile?

I3

Siedzą panie i plotkują

I śmieszności swej nie czują

Każda gada ile może

I co chwila mówi: Beże!

A tam w kącie kłóś się szpéci

Przecież żadna z nas nie peści

Każdą chce załatwić sprawę

Czy wy macie tu dzierżawę?

Bo tak mówiąc między nami

Panie siedzą godzinami

Niech się pani tek nów zkeści

Nie siedzi się dla przyjemności

I spokojnie dalej siedzą

As o wszystkim się dowiedzą

Bo wszystkie plotki i nowiny

Zna się wehedeć de letryny

Tutaj się poinformują

Gdzie i jak się skeszarują

Kto przychodzi, kto odchodzi

Kto się kłóci, kłó się gdzieś

Letryna to punkt centralny

To jest nasz dziennik lokalny

To jest temat dla poety

Lecz ja wolę..... zamknięte klosety

המאה העשרים. היא הקדמה.
לְטְרִינָה במקום מחראה,
המצאה חדשה של המדע,
מראה מלבב, תמונה נחמדה,
ללא דלת, מחיצה או פרגוד,
כל יושבן חשוף, חיזור או וורוד,
יושבות להן הגברות בשורה,
וכל פעם מגיעה עוד גבירה,
עוברת מגברת לגברת לשאלו
סליחה גברתי, את קטן או גדול?
הא, קטן! את ממש גואל,
תודה לאל!

יושבות הגברות ומרכלות,
בניחוח מצבן אינן חשות,
מדברות ומדברות,
מדי פעם נאנחות,
הממתנות מרימות את הטון,
אולי תפסיקו כבר לטחון,
כולן צריכות לסגור עיניים,
המקום ציבורי ולא קניין,
אך יש בנות שלא מתחשבות
יושבות ויושבות, יושבות ויושבות.
גברת, אין כל צורך בקללות,
לא יושבים כאן כדי לבלות,
הן ממשיות בהתיישבות,
כי השיחות מלאות חשיבות
כל רכילות, שמועה ובודותא

עוברת בלטרניה כאמת לאמיתה.
כאן שומעים את האינפורמציה
היכן ואיך תהיה האיזולציה,
מי מוגיע, מי עובר או עוזב,
מי סכסכן, מי מרמה ומקזב,
הלטרניה היא מרכז ההחלפת דעות,
היומון המקומי של עצות והצעות,
נושא מאד מיוחד למחזה בידור,
אבל אני מעדיפה... בית שימוש סגור.

*

השיר הזה יהיה תמים.
השיר הזה יהיה אמלל, עלוב, קלוש. הכונו,
השיר הזה נכון, נחשט נחושה,
פירה לרקח מטעמים, רקיק ריק מתקן, פסלת רקובה.
הזה יהיה חגורת הצלה.
הזה יהיה נע ונד, משני, נוד.
הזה יהיה צרוד.
פעוט פעוט,
לידה שקטה.
ואין שיר ואין שירה.

*

Dieses Gedicht wird unschuldig sein.
Dieses Gedicht wird schlecht sein, armselig, überbemt.
Seid auf der Hut.
Dieses Gedicht wird Recht haben, krudes Kupfer.
Ein Tiegel für Tabletten, die appetitlich sind.
Gebäck ohne Inhalt, ranziger Müll.
Es wird eine Schwimmweste sein.
Es wird sich hin und her bewegen.
Nebensächlich, Nomade.
Es wird heiser sein.
Schmächtiger Säugling.
Totgeburt.
Und es wird keine Dichtung sein und erst recht kein Gedicht.

13

אמצעי מניעה

את יודעת לצמצם את עצמך
להבהוב גחלילית בודד
או להתרחב למעגל מתופפים
בנדידת מחשבותי.

Предохраняющее средства

Ты умеешь сужаться
До единственного мигания светлячка
Или расширяться до круга барабанщиков
В скитании моих мыслей.

יש בי תהומות שאי אפשר לפתור
ובעיני את צלע הר,
אני נזהר שלא לפל
או לדדוד את אבני שלותך.

Во мне неразрешимая бездна,
А ты для меня горный склон,
Я стараюсь не упасть
Или не обрушить камни твоего покоя.

לפני שנתאהב ונפל למשכב
אעטה מסכת אדישות,
אמצעי המניעה האמין ביותר
נגד שברון לב.

Перед тем как мы влюбимся и свалимся в кровать,
Надену маску безразличия,
Самое проверенное предохраняющее средство
От разбитого сердца.

צל מתוק נח על פניך
ונופל. הוא מטפס על חומותי
מקצה לקצה, ואני
מחפש חו בעיניך
ולא מוצא.

Сладкая тень покоится на твоём лице
И падает. Она карабкается по моим стенам
от края до края, а я прошу
одобрения в твоих глазах
которого не нахожу.

13

השפות בגיליון:
אנגלית
גרמנית
יפנית
ספרדית
ערבית
עברית
פולנית
רוסית

מייסדים: עדנה אפק ואלירן דיין
עיצוב גרפי: אלירן דיין

חפשו אותנו גם ב:

WWW facebook YouTube Instagram